

تُعَبِّئِ الذَّنْبَ وَالذَّمَّ *** وَتُخْطِئِ الْخَطَا الْجَمَّ

(اصلاح اهل حديث)

د اهل حديثو

اصلاح

مؤلف:

محدث عصر سيد بریلج الدین شاہ الراشدی رحمہ اللہ

عامر حسن البشاوری

الناشر

المكتبة الرشيدية نزد الجامعة المحمدية

یوسف آباد پشاور ۸۶۳۸۵۲۲ - ۰۳۱۳ Mob:

Ketabton.com

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على محمد بن عبدالله وعلى اله وصحبه ومن والاه أما بعد:

هغه د مسنون خطبې نه پس وفرمايل: ماته حكم شوى چې د اهل حديثو د اصلاح متعلق خپل خيالات تاسو سره شريك كړم، د حيرانتيا خبره داده چې اهل حديث هم د اصلاح محتاج وگرځيدل، الله - تعالى - د مصلح(اصلاح كونكي انسان) دوه صفات بيان كړي دي، يو دا چې هغه به د الله د پيغمبر په طريقه مونځ قايموي، ځكه عبادت هغه قبول دى چې د هغه د طريقې مطابق وي، كه دا نه وي نو يهود، هندوان او عيسايان هم د الله عبادت كوي، حالانكه ددوى عبادت د الله په نزد قبول ندى، د مصلح دويم صفت دادى چې د الله تعالى د طرفه د وحي تابعداري به كوي، او وحي قران او حديث ته وايي، نو معلومه شوه چې مصلح هغه څوك دى چې

مونځ قايموي او ټول معاملات د وحي د قانون مطابق حل کوي، او بل هيڅ مستدل يې نه وي چې استدلال ترې وکړي، پدې وجه دا تعريف صرف په اهل حديثو باندې صادقېږي، نو هر اهل حديث مصلح دی، البته دا خبره چې ددوی هم اصلاح ته ضرورت دی، دا يوه عجيبه خبره ده.

د جهاد نه د غافله کيدو په وجه په مونږ کې ټول نقصانات پيدا شول:

اگر چې د عمل په لحاظ سره مونږ کمزوري يو، ډير نقصانات راپکښ موجود دي، ليکن د قران او حديث په تابعداری کې د هر چا څخه ممتاز يو الحمدلله، د يو شي د پريخودو په وجه په مونږ کې بيا ډير نقصانات پيدا شوي دي، چې هغه د الله په لاره کې جهاد کول دي، دا د اهل حديثو علامت وو، دا زمونږ بنياد وو، ليکن مونږ ترک کړ، او شاه مو ورته راوړوله.

ايا نن اهل حديث هم د اصلاح ضرورت لري؟

اهل حديث په خپله مصلحين دي، نو د مصلح هم اصلاح کولی شي؟ دا لمحۀ فکريه ده.

د جهاد مطلب دی، کفر او شرک ختمول، د الله کلمه اوچتول، خلک د نيکۍ د ميدان طرفته رابلل، دا د جهاد مقصد دی، او کله چې مونږ خپله د کوتاهۍ ښکار يو نو څرنگه کولی شو چې د جهاد په لاره کې ووځو، او دا حقيقت تسليمول پکار دي چې کوم قوم د جهاد څخه وروسته شوی هغه ضرور د نقصاناتو ښکار شوی دی، دا خبره د مشاهدې څخه ثابته ده، چې کله يو قوم د جهاد طرفته توجه کړې ده، هغې خپل هير شوي شيان رايا د کړي او اصلاح يې پخپله شوې، او د جهاد د پريخودو په وجه په مونږ کې ډيرې خرابياني راغلي، مثلاً زمونږ اهل حديث د تصويرانو شوقيان گرځيدلي، د تصوير نه بغير زمونږ جلسه نامکمله وي، په کومه

جلسه کې چې د الله لعنت کيږي ايا هغې کې به برکت پيدا شي؟ او ايا دا به د هدايت باعث وگرځي، او پدې کې شريک خلک به بې غيرته وي يا مجاهد؟ الله دې پتاسو رحم وکړي دا بيغرتي په مونږ کې د څه وخت نه پيدا شوه چې د دين امانت او د الله معرفت چې زمونږ په سينو کې پروت وو هغه راڅخه واخستلی شو، وس زمونږ څه حال دی، باقاعده ويډيو گانې جوړيږي، تصويران ايستلی شي، د الله لپاره ووايي کله چې دا سلسله نه وه نو حالات څنگه وو؟ او وس څنگه دي، هغې وختونو کې ايمان وو، وس هغه نشته، هغې کې تقوی وه وس نشته، په هغې کې په الله توکل وو، وس نشته، مونږ د (نوله ما تولى) مصداق وگرځيدو، په دنيا کې خو اصل شرک ددې نه پيدا دی، چې خلک تصويران وباسي، ددې تعظيم وکړي، هار ورته ورواچوي، د شرک اصل بنياد خو دا دی، نو کوم خلک چې د تصويرانو په شرک باندې راضي دي هغوی به څه جهاد وکړي او انقلاب به څه راولي، دا

عامه جلسه نده، بلکې اجتماع ده، دلته باید مونږ د خپل ځان محاسبه او د غلطیو اصلاح وکړو، سوچ وکړئ، د الله مخامخ به څه جواب ورکوو، ددې نه مخکې چې حساب راسره وشي باید خپل حساب پخپله وکړو، د ځان محاسبه وکړو چې مونږ په څه اخته یو، او بعضې مولیانو خو د تصویر د جواز فتوی هم ورکړې، او د تې وي په صورت کې یې په خپلو کورونو کې تصویران ایخي چې ښځې سړو ته گوري او سړي ښځو ته، ایا دا د قران خلاف نده؟

﴿قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۖ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾^۱

ترجمه: "مومنانو سړو او ښځو ته ووايه چې خپل نظرونه ښکته کړي، او د خپلو شرماگاوو حفاظت وکړي، دا د دوی لپاره د

^۱ [سورة النور/۳۰]

پاکۍ سبب دی، او الله په هغه اعمالو باندې خبردار دی چې
تاسو یې کوی.”

قران صفا ویلي دي خپل نظر ښکته ساتی، سړي د ښځو څخه
او برعکس، او د خپلو نفسونو حفاظت وکړی، د ۴۵ کاله څخه
زه د پنجاب په جلسو کې شرکت کوم، او خلکو به د بیان څخه
وروسته مونږ ته دعوت کوو، د هغوی په کورنو کې به یا دا دعا
لیکل شوې وه: ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^۲

ترجمه: ”اي زمونږ ربه مونږ په ځان باندې ظلم کړی، او که ته
مو بخشش ونکړې او رحم راباندې ونکړې نو خامخا به
تاوانیان وگرځو“

یا د رسول الله کوم حدیث او یا کوم قراني ایت، نن سبا چې
لاړ شي نو چیرته به د سړي تصویر لگول شوی وي، او یا به د

^۲ [الأعراف/۲۳]

نبځي، نو حالات بالکل مختلف دي، نن ددې قوم غيرت څه شو؟ اسلام دا شيان ختم کړي وو، او د شرک هر قسم دروازه يې بنده کړې وه، او بعضې خلک مونږ ته د شناختي کارډ او پاسپورټ مثالونه بيانوي، الله ته معلومه ده چې ددې لپاره تصويران زمونږ مجبوري ده، دا په شوق سره نه کوو، زه تاسو څخه پوښتنه کوم، ايا دا جلسه د تصوير نه بغير کاميابه نده روانه؟ کله تاسو دومره غټه اجتماع ليدلې ده؟ نو دا صفت بايد مونږ د خپلو ځانونو څخه وباسو، نور خلک پوهه شه او د هغوی کار، مونږ بايد د خپلو اهل حديثو خيال وساتو، که خپله اصلاح غواړي نو توبه وکړي چې د نن نه پس به تصويران نه وباسو، او اولنۍ مساله داده چې که د ځان اصلاح غواړي نو د خپل ځان څخه بايد شروع وکړي.

د جمهوریت لعنت

زمونږ بعضو ملگرو (اهل حدیثو) جمهوریت ته اسلام ویلي، او ددې طرفته مایله شوي، او د حیرانتیا خبره ده چې ځان ته یو سپری اهل حدیث وایي هغه څنگه د مغرب نظام د ځان لپاره خوښوي، ایا دا نظام د الله د رسول دی؟ ایا دا د خلفاو نظام دی؟ ایا د څلور امامانو نظام دی؟ د یورپ څخه یو قانون راغلی نو مونږ اختیار کړ، ایا د الله د پیغمبر نظام تاسو ته ناقص ښکاري؟ زه ستاسو څخه د یوې نکتې باره کې پوښتنه کوم:

ایا په اسلام کې اپوزیشن شته؟ کله چې اسلامي حکومت وي او څوک په مخالف جماعت کې شامل شي نو هغه سره به مونږ څخه کوو؟ هر طرفته به جنگ وي او د هغه قتل به واجب وي، او د جمهوریت ددې بحثونو او جگړو، د وجې نه هر شر ته دروازه کولاو شوې، بیا هم د اقتدار وړي د کرسی د حصول یو طرفته کوشش کوي او بل خوا پدې بحثونو کې واقع دي.

زمونږ اهل حديث په مسجد کې د ټوپۍ پشان دي

حقيقت دادی چې زمونږ اهل حديث په مسجد کې محدود شوي دي، تاسو به ليدلي وي چې بعضي مسجدونو کې خلکو ټوپۍ ايځي وي، ځکه موليانو فتوی ورکړې چې ددې نه بغير مونځ نه کېږي، مسجد ته راشه ټوپۍ واچوه او مونځ ادا کړه، بيا يې وغورځوه او ووځه.

اهل حديثو وروڼو:

ستاسو مذهب وس ټوپۍ وگرځيده، مسجد ته چې کله راشی نو په اوچت اواز سره امين وايی، رفع اليدين او په نورو سنتو عمل کوی، ليکن د مسجد نه باهر هيڅ پابندي نشته، زه خو اهل حديث هغه کس گنم چې د مسجد په داخل کې هم اهل حديث وي، په ځنگل کې لرگي کټ کوي هم اهل حديث، که ايوه کوي هم اهل حديث، که دکان چلوي هم اهل حديث، که د قاضي په منصب ناست وي او فيصلې کوي هم

اهل حديث، د بادشاهۍ په تخت ناست وو هم اهل حديث، په هر حالت کې بايد قران او حديث مخې ته کېږدي، دا نه چې د مسجد په داخل کې اهل حديث او باهر سياست د خپل من مرضۍ مطابق، ايا اسلام د سياست تعليم ندې ورکړې؟ ايا اسلام مونږ ته د دين لارښوونه نده کړې؟ اسلام کې د حکومت د انتظام او امر نشته؟ نبي کریم صلی الله عليه وسلم د کفر نظام په اسلام باندې تبديل کړی نه وو؟ دا حکومت يې څنگه قايم کړی وو؟ د الله له طرفه د ارشاداتو مطابق يې عمل کړی وو، او کامياب شوی وو، الله ورته فتح ورکړه، حالانکه ټوله دنيا يې خلاف وه او وس هم ده، باطل پرست مولايان، د پيرانو طاقت، او د مالدارو طاقت، ټول د هغه خلاف وو، حالانکه په خپل مينځ کې يې هم سخت اختلاف لره، ځکه د هغوی خيال وو چې که دا کامياب شي نو د مولا کرسی به پاتې نشي، او نه د مالدارو مال، لهذا د مخکې نه دا ختمول پکار

دي، ليکن په اخير کې داسې وخت راغلی چې الله هغه ته کاميابي ورکړه او فتح يې حاصل کړه.

او د الله رسول د صفا په غره باندې ودرېده او دا الفاظ يې وويل: « لا إله إلا الله وحده ، صدق وعده ، ونصر عبده ، وأعز جنده ، وهزم الأحزاب وحده »

ترجمه: “بیشکه الله یو دی د هغه نه علاوه بل معبود برحق نشته، هغه د خپل بنده مدد وکړ، او کومه وعده چې يې کړې وه، پوره يې کړه، ټولو ډلو ته يې شکست ورکړ”

چې زما خلاف وي نو همدا اسلام دی، همدا زمونږ مسلک دی، زمونږ امام دی، او مونږ يې تابعداري کوو، نو ایا دا کیدای شي چې اسلام په څه باندې لعنت ویلی هغه مونږ اختیار کړو؟ او د الله د رسول دشمنانو چې کوم نظام را کړی هغه انتخاب کړو؟

وس د دین دعوی کونکی یو جماعت داسې دی چې مخکې وخت کې به یې ووټ اچولو ته کفر ویل، وروسته یې فتوی صادره کړه چې دا د وخت تقاضا او ضرورت دی لهذا وس ووټ اچول او انتخابات جایز دي، او دا ټول خباثتونه یې شروع کړل، کومو کې چې دنیاوي پارټیاني اخته دي، او د جماعت ټول کارکنان د دوی تابعدار وگرځیدل.

او مقلد همدې ته وایي چې د امام په هره خبره عمل وکړي که صحیح وه او که خطا، او هیڅ تمیز نه کوي، او څوک چې د امام غلطه خبره ترک کړي او په صحیح عمل وکړي، ده ته مقلد نه ویل کیږي، لیکن دوی چې فتوی واوریده چې انتخابات حرام دي نو فوراً یې عمل وکړ، حالانکه په دواړه فتوو کې تضاد دی، یوه خبره خو به غلطه وي، دواړه څرنگه صحیح گرځیدلی شي؟ کوم نظام کې چې یو کس خپله د خلکو څخه ووټ او عهده غواړي او خلک په مختلفو جماعتونو تقسیم

شي، د مسلمانانو مالونه پدې فضولياتو باندې صرف شي نو دا څنگه صحيح نظام كيدلى شي؟

نو زما وروڼو دا د قران او حديث تعليمات ندي، قران او سنت خو د خلافت د قايمولو امر كړى، د مسلمانونو د يو امير تقرر كولى شي، او د هغه د امارت ما تحت ټول معاملات مخ په وړاندې ځي، او خليفه ته هم ددې امر شوى چې پيغمبر ته ويلي شوي چې د خپلو ملگرو سره مشوره كوه ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾^۳

ترجمه: ”ددوى سره مشوره كوه، او كله چې تا پخه اراده وكړه، نو په الله توكل كوه، او په الله توكل كوه، بيشكه الله د متوكلينو سره مينه كوي.“

^۳ [ال عمران/ ۱۵۹]

ليکن فيصله به په څه کوي؟ ايا د ملک په رواج باندې؟ يا د خلکو د اکثريت په بنا باندې، الله وفرمايل: چې کله ته د يو کار عزم او اراده وکړې نو په الله توکل وکړه، او بيا فيصله کوه، او د پيغمبر عزم به په څه باندې وي؟ کومه خبرې چې وحې کې راغلي وي د هغې عزم به کوي، نو معلومه شوه چې د فيصلو معيار قران او سنت دی، او په جمهوريت کې دا خبره نشته، ځکه پدې کې د اکثريت په بنا فيصله کولی شي، او قران په هر ځاي کې د اکثريت ترديد کړی.

﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾

ترجمه: "اکثر خلک د عقل څخه کار نه اخلي."

﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾

ترجمه: "اکثر خلک فاسقان دي."

﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾

ترجمه: "مگر هغه کسان چې مومنان دي او نیک اعمال کوي او دا ډیر لگ خلک دي."

﴿وَإِنْ تَطْعُ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾^٤

ترجمه: "که ته په دنیا کې د ډیرو خلکو تابعداري وکړې نو د الله د لارې څخه به دې گمراه کړي."

ځکه د اکثرو خلکو خبرې هیڅ ثبوت نلري، بلکې هغوی په دروغو او تخمین باندې خبرې کوي، لهذا په اکثریت باندې اعتماد ندې پکار، بلکې د قران او سنت مطابق فیصله پکار ده، نو ر خلک لکه احناف وغیره چې مخکې به یې د جمهوریت خلاف تقریرونه کول او وس یې په حمایت کې کلک ولاړ دي، د هغوی پرواه نشته، خو زه دې اهل حدیثو ته حیران یم، پدوی باندې څه تندر راپریوتی، او ماته یاد دي چې یو وخت کې د ټولو نه مخکې اهل حدیثو د جمهوریت خلاف

^٤ [الأأنعام/ ١١٦]

کړی وو، او په کلکه یې تردید کړی وو چې دا کفر دی، نو نن
څرنگه جمهوریت عین اسلام وگرځیده.

زما دوستانو ددې خرافاتو څخه ځان وساتئ، الله تاسو ته د
سوچ او تدبر موقع درکړې، په خپل مینځ کې متحد شئ، ددې
ټولو اساس حسد، اختلاف او کینه ده.

د جمهوریت د نظام تعلیمات دادي چې د یو بل خلاف قتل
او غارت او سازشونه وشي، نو ایا دا د ثواب کار دی؟ ایا دا د
اهل حدیثو د شان سره لایق دی؟ د الله لپاره فیصله وکړئ، ایا
دا د اهل حدیثو صفت دی؟ هیڅکله نه، نو بیا ولې دداسې
کار ارتکاب کوئ چې د ټولو بدیو مجموعه ده؟ دروغ پدې
کې، مبالغه او بې ځاي تنقید، حسد، کینه، یو بل کټ
کول، منافقانه رویه، د جمهوریت اساسیات دي، سیاست او
قیادت هیڅ اسلامي ندی، دا هغه نظام ندی، چې د الله رسول
او صحابه وو پیش کړی وو.

اهل حدیثو ورونو: کم از کم تاسو ددې څخه اجتناب وکړئ، ستاسو اصلاح ددې څخه په بچ کیدو کې ده، کوم نظام چې د الله پیغمبر قایم کړی وو، ایا تاسو هغه ترک کوی. او بل نظام ته مایله یاست، دا نظام خو په کنځلو، د یو بل خلاف مضمون لیکلو، او د گناه په کارونو مشتمل دی، نو ایا دا امور په اسلام کې جایز دي؟ لیکن مونږ دا جایز گڼو. بیا مونږ ته وایي نو تاسو بل حل راوباسئ

زه وایم: دا جدا خبره ده چې مونږ سره بل متبادل حل شته یا نه؟ د ټولو نه مخکې خو تاسو ددې څخه انکار وکړئ، بیا د صحیح شي مطالبه وکړئ، د لا اله الا الله مطلب دی چې د الله نه علاوه بل معبود برحق نشته، نو ایا مشرک او هندوان الله نه مني، ستاسو د هغوی په منلو کې بیا څه فرق دی؟ په تاسو او هغو کې فرق دادی چې اول د غیر الله څخه انکار وکړی، او بیا د هغه د وحدانیت اقرار، لهذا تاسو د غلطو عقایدو نفی وکړئ، نو مسله به خپله حل شي، الله به څه لاره

راوباسي، البته که تاسو پدې منهج استمرار وکړی، او دا د اهل حديثو منهج وگنړی، نو دا بالکل صحيح نده، زما وروڼو دا بد صفات په مونږ کې ولې پيدا شوي دي؟ ځکه مونږ د الله په لاره کې جهاد ترک کړی دی، کله چې يو قوم په سنت باندې عمل پريدي نو الله هغوی په بدعاتو مبتلا کوي، او کله چې يو قوم کې بدعات او خرافات پيدا شي نو الله د هغوی څخه د سنت نعمت جذب کړي، کله چې تاسو د جمهوريت بدعت انتخاب کړی دی نو الله تاسو څخه د خلافت سنت اغستی دی، او که وس هم تاسو په خپله خطاً باندې اعتراف وکړی. نو الله به ضرور د حل لاره راوښايي، او تاسو گوری چې د څو کلنو څخه مونږ دا خبره کوو چې د جمهوريت نظام صحيح ندی او ډير ملگري پدې دعوت باندې پوهه شول الحمدلله، دا د حرکت برکت دی، او ان شا الله تاسو به وگوری چې هر کال به پدې تعداد کې الله اضافه پيدا کوي، پدې شرط سره چې مونږ ځان کې اخلاص پيدا کړو، زمونږ هيڅ لالچ نشته، نه د

چا څخه د ووټ مطالبه کوو، نه د کرسی شوق لرو، او څوک چې د جمهوریت په نظام کې شامل شوي د هغوی همدا کار او سوچ وي، چې ووټ به څنگه میلاوېږي او کرسی به څنگه حاصله کړو، د کرسی د حصول لپاره هر څه ته تیار وي که دروغ ویل وي، که ناجایز کارونه، ستاسو د حسد او کینې سبب همدا بدترین نظام دی، وس ستاسو خلاف کتابونه لیکل کیږي چې اهل حدیث دا کوي، په یو بل باندې حملې شروع دي، که اسلامي خلافت نافذ شي نو دا هر څه به ختم شي، تاسو به وروڼه وروڼه شی، دا حسد، کینه، او د هوک، ستاسو د مذهب خلاف دي، او ددې ټولو شیانو ازاله او ختمولو ته جهاد وایي، کله چې تاسو جهاد پریخوده نو ستاسو په درمیان کې یې اختلاف پیدا کړ، دا نظام د جنگ پیدا کولو والا دی، اختلافات اچولو والا دی، البته کوم مجاهدین چې جهاد کې مصروف وو هغوی سره د کرسی او عهدې هیڅ فکر نه وو، ځکه د هغو مقصد صرف دا وو چې د الله څخه ویره، او چې

هغه ناراضه نشي، مجاهد هميشه د الله د رضا اميد ساتي، هغه غواړي چې الله په ما باندې غصه ونکړي، يعني د هر قسم قربانۍ باوجود هم هغه د الله څخه په ويره کې وي، هغه د الله په خاطر د هغه د دين د سربلندۍ لپاره جنگيږي:

﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾^ه

ترجمه: "دوی د الله په لار کې قتال کوي نو دوی نور قتلوي او دوی هم شهيدان گرځي."

^ه [التوبة/ ۱۱۱]

﴿قَالِذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتِلُوا
وَقَاتِلُوا﴾^٦

ترجمه: ”هغه کسان چې د الله په لاره کې هجرت یې کړې
او د کورونو څخه ویستل شوي، او زما په لاره کې ورته تکالیف
میلاو شوې، او قتال یې کړې او شهیدان شوي.“

نو تاسو د الله طرفته واپس شئ، تاسو د الله نظام پریځی
دی، نو ټول نقصانات پیدا شوي، لهذا د جهاد لاره اختیار
کړئ، دا بد صفات به ټول پخپله ختم شي.

^٦ [ال عمران/ ١٩٥]

د خپلو مونځونو د اصلاح سخت ضرورت دی

بيا تاسو اعمالو طرفته توجه وکړئ، په عملونو کې د ټولو نه مخکې مونځ دی، زه علماو ته وایم: د الله لپاره د احاديثو مطالعه وکړئ، څنگه چې به رسول الله مونځ ادا کوو ایا زموږ مونځ د هغه پشان دی، په مونځ کې د ودریدو مساله واخله، حدیث کې حکم شوی چې د ټخنی سره به ټخنه میلاوو، او موږ څه کوو؟ کله چې رکوع ته لاړ شو نو بیا یو بل ته ښپه ورنژدې کړو، دا د چا طریقه ده د ودریدو، موږ حقیقت پریخودی دی، په هر کار کې کوشش کوو، چې حکومت راضي کړو، یا یو مالداره سړی راڅخه راضي شي، لیکن کله چې یو کس د الله لپاره میدان ته داخل شي نو باید د هیچا پرواه ونکړي.

﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ﴾^٧

ترجمه: "الله د يو کس په سينه کې دوه زړونه ندې پيدا کړي.

د چا زړه چې د الله څخه ویريرې نو د نورو خلکو پرې يې ختمه شي، څومره چې په الله باندې اميد زيات شي نو د خلکو څخه اميد کميږي، او څومره چې د هغه سره په محبت کې اضافه راشي د مخلوق محبت د زړه څخه ووځي.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾^٨

ترجمه: "او مومنان د الله سره ډیره مينه لري."

همدارنگه په مونځ کې نور هم خاميانې شته، پدې کم وخت کې زه طاقت نلرم چې بيان يې کړم، صرف دومره خبره کوم، چې خلکو ته بايد بيان کړو چې د الله رسول به څنگه مونځ ادا کوو، مونږ خو داسې گرځو گویا چې خيبر مو فتح

^٧ [الأحزاب/٤]

^٨ [البقرة/١٦٥]

کړی دی، د هغه قیام او قعده او جلسه به څرنگه وه، د امام اطاعت په کومو امورو کې پکار دی، ځکه بعضې خلک د امام د الله اکبر سره د هغه نه مخکې په سجده پراته وي، نو دا د چا سنت دی، صحابه وايي: څو پورې چې به رسول الله ولاړ وو، نو مونږ کې به چا د ښکته کیدو کوشش نه کوو، کله چې به هغه سجدې ته لاړی نو بیا به مونږ ښکته شو.

اهل حديثو: تاسو دعوی کوی، چې د الله رسول زمونږ قاید دی، هغه زمونږ مرشد او رهنما دی، نو پدې مسایلو کې مو د هغه تابعداري ولې ترک کړې ده، لهدا زه علماو ته درخواست کوم، چې یوه کمیټې د خلکو د مونځ د اصلاح لپاره قایمه کړئ، چې دوی ته د مونځ د ابوابو تعلیم ورکړي، درانگه مونږ گورو چې په اهل حديثو کې دروغ، حسد، او غیبت عام شوي، حالانکه دا زمونږ مسلک ندی او اسلام هم ددې څخه په کلکه سره منع کړې.

د الله بنده گانو، خپله اصلاح وکړی، د یو بل سره حسدونه مه کوی، بلکې محبت کوی، په اخلاقو سره معامله کوی، او د یو بل احترام وکړی، دا د اسلام هدايات دي، او نبي صلی الله علیه وسلم فرمایي: «لا تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا ولا تؤمنوا حتى تحابوا»^۹

ترجمه: "پتاسو کې هیڅوک جنت ته نشي داخلیدلی تر څو چې ایمان قبول نکړي، او ایمان تر هغه پورې نه مکمل کیږي تر څو چې د یو بل سره مینه ونکړی."

نو د اختلاف په سبب محبت نشي راتلی او چې محبت نه وي نو ایمان به هم نه وي.

قران هم دا بیان کړی چې تاسو ټول لکه د ورونو زندگي تیروئ:

^۹ [صحيح مسلم/رقم الحديث ۵۴]

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾^{۱۰}

ترجمه: ”بیشک مومنان د یو بل وروڼه دي، نو د خپلو مابین کې اصلاح کوی، او د الله نه ویره کوی، کیدای شي تاسو باندې رحم وشي.“

او نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: «أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَىٰ أُعْجَمِيٍّ وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَىٰ عَرَبِيٍّ وَلَا لِأَحْمَرَ عَلَىٰ أَسْوَدَ وَلَا أَسْوَدَ عَلَىٰ أَحْمَرَ إِلَّا بِالتَّقْوَىٰ ، أُبَلِّغْتُ ؟) قَالُوا : بَلَّغَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.»^{۱۱}

ترجمه: ”د عرب په عجم باندې او د عجم په عرب باندې او د سور په تور باندې او د تور په سپین باندې څه فوقیت نشته مگر په تقوی سره“

^{۱۰} [الحجرات ۱۰]

^{۱۱} [تخريج زاد المعاد الصفحة أو الرقم: ۱۴۳/۵]

د تقوى څخه خپل زينت جوړ كړئ، نو ان شاالله الله به زمونږ
جماعت ته هغه شان رعب داب وركړي لكه صحابه و ته چې
يې وركړى وو، لهدا د الله لپاره زه تاسو ته نصحت كوم، چې
كار هم كوى او د يو بل سره حسد مه كوى،

نبي صلى الله عليه وسلم فرمايي: «كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ
حَرَامٌ، دَمُهُ، وَمَالُهُ، وَعَرْضُهُ»^{۱۲}

ترجمه: "د هر مسلمان مال عزت او وينه په بل باندې حرامه
ده."

كه نه وي نو الله به مو ټول اعمال برباد كړي، ستاسو رفع
اليدين به هيڅ فايده ونكړي، نه په زوره امين ويل، زما وروڼو
سوچ وكړئ، كله چې ځان ته اهل حديث وايي نو د اهل
حديثو صفات ځان كې خامخا راولي.

^{۱۲} [صحيح ابن حبان الصفحة أو الرقم: ۱۷۱]

زما وروڼو: د جهاد په واسطه مونږ د غير الله څخه انکار کولی شو، د جهاد په وجه توحيد قايمولی شو، کله چې مونږ دا لاره پريځي نو ډير معبودان پيدا شوي، دربارونه جوړ شوي، په سلو کې يو کس دا مني چې که تاسو ټول جهاد ته وتلی وی نو په يو څو کلونو کې به د ټولې دنيا نظام تبديل شوی وی، په بيت الله کې څومره بوتان وو، نبي صلی الله عليه وسلم خلکو ته د توحيد دعوت وکړ، په مکه او مدينه کې، کله چې دعوت ټولې دنيا ته ورسیده نو هلته يې پخپل لاس ټول بوتان مات کړل، ايا تاسو دا کار نشی کولی، تاسو جهاد ترک کړی نو الله پتاسو نو اقوام مسلط کړي، حالانکه مونږ صرف د الله غلامان وو، ځکه اهل حديث د الله نه علاوه د چا بنده نشي کيدای، د چا غلام نشي جوړيدای د هغه اميد سره د الله څخه وابسته وي، د الله نه علاوه د بل چا څخه خوف نه کوي، ليکن افسوس اهل حديثو جهاد پريخوده نو شيطان خپل ډير معبودان ددی مخامخ ودرول، دربارونه وينځل کيږي، حلوی گانې

پخیرې، دا ټول څه دي؟ دا د جهاد د نه کولو د وجې په مونږ مصیبت راغلی، وس سوچ وکړئ الله چې د جهاد کوم نعمت تاسو ته درکړی وو، د هغې د تعميل لپاره میدان ته راشئ، دا هر څه به ختم شي، د دروغو معبودان به تباه شي، څومره چې فتنې دي، جنگ، فساد، دروغ، شراب، لواطت، ددې ټولو علاج صرف جهاد دی.

الله فرمایلي د هغوی سره جنگ جاري ساتئ، تر څو پورې چې هغو د یو الله عبادت شروع کړي، او اخرت باندې یقین وکړي، او حلال ته حلال او حرام ته حرام ووايي.

وس په دنیا کې د سود نظام موجود دی، دا په تقریرونو نه ختمیږي، بلکې جهاد ددې بهترین حل دی، الله فرمایي: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ

انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾^{۱۳}

^{۱۳} [الأنفال/ ۳۹]

ترجمه: ”د هغوی سره قتال وکړئ، تر دې چې فتنه پاتې نشي، او ټول دين د الله لپاره شي، که دوی منع شول، نو الله ددوی په عملونو بصير دی.“

﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾^{۱۴}

ترجمه: ”که دوی توبه وکړه، او مونځ قايم کړي، زکات ورکړي، نو ددوی سره جنگ مه کوی.“

په حديث کې راغلي دي: چې د هر نبي سره حوراياں وي، چې د هغه په سنت باندې عمل کوي، او وروسته به څه خلک پيدا شي چې نوې کارونه به پيدا کړي، ځکه کله چې جهاد وو نو د ټولو بديو دروازه بنده وه، نه په عقيدې کې خامي وه او نه په اخلاقو او اعمالو کې ليکن د هغې د پريخودو په وجه دا ټولې فتنې رونما شوې، او وس ددې دروازې بندول زمونږ لپاره مشکل شو.

^{۱۴} [التوبة/ه]

زما وروڼو: تاسو مصلحان یی، ستاسو کار دی چې مونږ درست کړئ، په قران او حديث باندې تمسک وکړئ، ددې مطابق خلکو ته دعوت، که د جهاد لپاره تیار شئ، نو ستاسو په لاس به الله د ډیرو فتنو خاتمه وکړي، لیکن که تاسو بزدلي کوی نو د بل چا کار ندی چې ويي کړي، دا ستاسو مسوولیت دی، هغوی پوهه شه او کاريي، تاسو یوه دعوی کړې چې مونږ د الله د رسول جماعت یو، نو بیا صبر ولې کوی؟ ستاسو غیر څه شو، د الله څخه دعا وکړئ چې مونږ ته د جهاد توفیق راکړي، ددې جذبه زمونږ په زړه کې پیدا کړي، د شرک بدعت، لادینیت، او هر قسم بد صفاتو خلاف هله ممکن دی چې مونږ صحیح مجاهدین جوړ شو.

واخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library